

Al mijn fonteinen zullen binnen u zijn
een brief aan een vriend door John Rusk

Beste vriend, dat ik uw laatste brief niet beantwoord heb en dat ik u voor uw vriendelijk gunstbewijs niet bedankte kan wel ondankbaar lijken; maar er waren redenen voor mij om dit niet te doen. Ik zal deze brief niet vullen met het aan u vertellen van deze redenen, maar ik laat deze redenen voor God liggen, Die alle dingen weet.

Ik heb het goudstuk dat u mij toestuurde in goede orde ontvangen en zowel ik als mijn vrouw danken u hiervoor, want het kwam op een gepast moment.

Ik hoop dat het u goed gaat zowel naar het lichaam als naar de ziel.

De klachten die u laatst uitte, zijn beslist niet tegenstrijdig met de ervaringen van de bijbelheiligen. Dat u zei, dat u zo dodig en onvruchtbaar was, betekent dat u weet wat leven en vruchtbaarheid is, anders zou u dit niet hebben ontdekt. Anderen hebben ook in deze toestand verkeerd; want Heman klaagt in de 88^e psalm, dat hij is 'afgezonderd onder de doden gelijk de verslagenen, die in het graf liggen, die Gij niet meer gedenkt.'

Maar zijn zulke mensen juist niet de 'behoeftegen?' En hoor wat de belofte zegt:

'Zij zullen ten leven voortbrengen als koren, en bloeien als de wijnstok, en hij zal zijn wortelen uitslaan als de Libanon;' 'Versterk het overige, dat sterven zou;'

'Ik zal u sterken, ja Ik zal u helpen.' Het is geheel Zijn eigen werk. U wenste dat u nooit geboren was geweest; en dat deed Job ook, (Job 3) en Jeremia eveneens. U schijnt alleen maar te leven om te zondigen. Ik zou graag willen dat U op één zaak nauwkeurig zou letten en dat is op de personen aan wie de beloften zijn gedaan; het is aan ontwaakte, en niet aan onverschillige zondaren. Welnu, een ontwaakte zondaar ziet en voelt zich te zijn wat God in Zijn Woord zegt dat hij is; en als hij nader Goddelijk onderwijs krijgt kan hij alle kenmerken in zichzelf vinden waarvan het Woord spreekt. Hoe kan dit? vraagt u. Mijn antwoord is, dat God het beeld van alle mensen in Zijn Woord heeft getekend; maar zeer weinigen weten en geloven dit. Nu zijn wij van nature niet beter of slechter dan anderen; allen zijn wij in de zondeval aan elkaar gelijk, en het is alleen door Goddelijk licht en leven te zien en te voelen dat al die verstoringen in ons zijn. Want God leidt ons stap voor stap in deze afgebedde binnenkamers in, als Hij ons sterkt om dit te kunnen dragen. Des te meer onderwijs u ontvangt, des te meer u vanzelf wordt ontbloot. Dit verjaagt ons uit elke toevlucht der leugen, en van het naar bloed te dorsten. Maar u zult er vaak doodsbang door zijn en bij uzelf concluderen dat u een antinomiaan bent, iemand die de zonde liefheeft en erin leeft. Er zijn heimelijke afgoden, geliefde wellusten en boezemzonden; en vóórdát u dit kon of wilde zeggen tegen uw beste vriend op aarde, moest u bijna eerst op de pijnbank worden gelegd. Door dit zwijgen zal de satan krachtig suggereren dat u een huichelaar bent. Maar zo nu en dan kunt u alles zeggen tegen uw trouwe Vriend, Die te allen tijde liefheeft en u meer nabij is dan een broeder.

Maar u zult alleen maar uit zo'n staat kunnen komen, als het God behaagt dit op een soevereine wijze te doen. En als u in vrijheid wordt gesteld, zal het niet lang zijn, want u zult op heel uw doorreis veranderingen ondervinden. Verwacht daarom niets anders. Ik word geplaagd en gekweld door al deze zaken en door vele andere waarvan u geen weet heeft. Maar u zult ondervinden dat het geloof terrein zal winnen, en u zult een vast vertrouwen in en gegronde hoop op de Heere ervaren. Zodat u bevindelijk zult verstaan wat u las in een van mijn boeken over het zien op de Heere, want elke beproeving heeft deze uitwerking: 'Zie op mij' zodat het een bitterzoet leven is. God zal de oude weg met doornen betuinen (Hosea 2:5.)

U en ik willen niet álles van de oude weg opgeven, en we willen het béste van de nieuwe weg hebben, maar het moet niet gaan zoals wij het graag willen. O, wat hebben we voortdurend moeilijke lessen te leren, en bittere pillen te slikken!

Het is zeker een voorrecht om onder het zuivere Evangelie te zitten, maar u kunt niets verliezen als u wettig verhinderd bent van dit voorrecht te genieten, want God zegt: 'Ik zal hun een weinig tijds tot een heiligdom zijn' (Ez.11:16.) Er zijn nogal wat goede mensen die voortdurend onder het Woord zitten, maar die ik in geen geval benijd, en ik geloof dat er grote aantallen in het land zijn die bijna nooit het Woord kunnen horen, en toch naar het Woord leven. Wat u meekrijgt bij het lezen van boeken zijn steunsels en aanmoedigingen, maar de beproevingen zullen blijven komen. Ik juich het toe dat u mijn boeken leest, want God weet dat ze zijn geschreven vanuit zowel bittere als zoete ondervindingen. God

zal, daar twijfel ik niet aan, (zoals u zegt dat Hij dat al gedaan heeft,) getuigenis geven aan het Woord Zijner genade. Het was voor mij een krachtige verzoeking, gemengd met opstandigheid, om tegen God te zeggen dat Hij niets voor u had gedaan, niettegenstaande ik weet dat Hij het wel heeft gedaan, en datzelfde weet u ook, maar 'Hij heeft is opgevaren in de hoogte en heeft gaven ontvangen voor de mensen, ja, zelfs voor de wederhorigen.' O, hoe lankmoedig is onze God, om zulke ellendelingen te verdragen!

En dit was aan u geopenbaard in de belofte die Hij u gaf, namelijk, het eeuwige leven, dat u nooit verloren zou gaan, enz. Was dit geen betoning van genade ten aanzien van uw onrechtvaardigheid? Dat was het zeker; het moet tot uw schande gezegd worden. Ach, mijn vriend, geloof maar dat wij van nature werkelijk duivels zijn.

Wat betreft uw verliezen van het smaken van de zoetheid van de belofte: dit overkomt mij voortdurend. Maar het is geen voorgoed verlies, want het is eeuwig leven en het zal weer opkomen op Gods eigen tijd: 'Mijn zuster, mijn bruid is een besloten hof, een fontein' - die altijd stroomt? Nee, een verzegelde fontein.

'Al mijn fonteinen zullen binnen u zijn.'

Ten eerste: Leven

Dit spoelt al onze onjuiste begrippen weg over God, over onszelf en over de mensen, ...al onze dodigheid, dorheid en onvruchtbaarheid. En als deze fontein in ons stroomt, voelen we alles levend voor God, en dood voor deze ijdele wereld: 'Het water dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven.'

Ten tweede, een andere fontein is vergiffenis, of de vergeving van al onze zonden, die ons reinigt en zuivert van alle vuiligheid en verderf, en we voelen ons dan geheel rein. Als deze fontein in ons stroomt, kunnen we met David zeggen: 'Loof den Heere, mijn ziel, en al wat binnen in mij is, looft Zijn heiligen Naam', enz. 'Die al uw ongerechtigheid vergeeft, Die al uw krankheden geneest', enz. 'Dan zal uw licht voortbreken als de dageraad, en uw genezing zal snellijk uitspruiten.'

Ten derde, een andere fontein is gerechtigheid. Als deze fontein in ons stroomt, zijn we bevrijd van alle veroordeling. Ja, en het gaat ons bij tijden zo hoog, dat we triomferen over de dood, zeggende: 'O, dood! Waar is uw prikkel?' Salomo zegt ons dat 'de gerechtigheid redt van den dood', en van al zijn of haar vreselijke gevolgen (en dat doet zij zeker).

Ten vierde, een andere fontein is geloof om elke onvoorwaardelijke belofte vast te houden.

Dit doet ons ongelooft, gedurende die tijd, verdwijnen en we gevoelen de kracht om God onze Vader te noemen, onze God, en de Rots van onze zaligheid. Want al die slaafse vrees waaronder we op andere tijden arbeiden, is dan verdwenen: 'En zij zullen uitspruiten tussen in het gras, als de wilgen aan de waterbeken. Deze zal zeggen: Ik ben des HEEREN; zoals de Kerk zonder enige twijfel deed zeggen, 'Mijn Liefste is mijne, en ik ben Zijne'. En die zal zich noemen met den naam van Jakob, hebbende bij God overmocht, zoals de kerk eveneens deed: 'Wend uw ogen van Mij af, want gij hebt mij geweld aangedaan'. 'En gene zal met zijn hand schrijven: Ik ben des Heeren, en zich toenoemen met den naam van Israël', zijnde evenals Nathanaël, 'waarlijk een Israëliet in welke geen bedrog is', oprecht en eerlijk.

Nog eens: **Ten vijfde, een andere fontein is dankbaarheid** jegens de Heere voor al deze bijzondere zegeningen, zoals geschreven staat: 'Spring op, gij put, zingt daarvan bij beurten.' Welnu, als we ons verheugen in de Heere, hebben we zingende tijden. U kunt de gezegende uitwerking van deze fontein in de Kerk opmerken. In Jesaja 12 zegt ze: 'Psalmzingt den Heere, want Hij heeft heerlijke dingen gedaan', enz. En in een ander vers: 'Juich en zing vrolijk, gij inwoners van Sion! Want de Heilige Israëls is groot in het midden van u.' O, wat is dit een verrukkelijk werk! En het is dan ook tot dit doel dat al dit goede werk in ons is gedaan; namelijk dat wij Zijn lof verkondigen; 'Zoals de smeltkroes is voor het zilver, en de oven voor het goud; alzo is een man (in vurige beproevingen) naar zijn lof te proeven' (Spr.27:21). Welnu, deze fontein, zal voor een tijd alle hardigheid des harten, vijandschap, gemelijkheid en lage ondankbaarheid wegnemen, zodat we 'zullen wonen in de hoogten', enz.

Welnu, merk op deze fonteinen, en beschouw ze in uzelf.

1^e, Leven, 'Opspringende tot in het eeuwige leven';

2^e, Vergeving, of genezing, want de zonde is de oorzaak van alle ziekte; en daarom zal het volk in de hemel, van wie hun ongerechtigheid vergeven zal zijn, niet meer zeggen: 'Ik ben ziek', 'En uw genezing zal snellijk uitspruiten';

3^e, Gerechtigheid: 'Drupt, gij hemelen, van boven af, en dat de wolken vloeien van gerechtigheid; en de aarde opene zich, en dat allerlei heil uitwasse en gerechtigheid tezamen uitspruite', enz.;

4e, Geloof, opspringend en zeggende: 'Ik ben des Heeren,' enz.; en ten slotte

5e, Dankbaarheid: 'Spring op, o Bron,' waaronder wij mogen verstaan één God in drie Personen. Maar als we 'Bronnen' zeggen, zoals de Kerk deed, onder de beïnvloeding van deze fontein, dan blijkt het dat elke Persoon een Bron is: 'Daarom zullen wij met vreugde water scheppen uit de fonteinen des heils.

Neem ze alledrie tezamen, en ze zijn een Bron; en beschouw ze afzonderlijk dan zijn ze Bronnen. In Wezen: één; in Personen: drie.

Maar, zoals ik al eerder zei, het is 'een verzegelde fontein.' We kunnen deze fonteinen niet opeisen of tevoorschijn roepen wanneer we maar willen. In geen geval. Nochtans, als zij aldus is afgesloten, wordt alles gevoeld wat ellendig is. Nu vraag ik u dringend om deze zaken nauwgezet te bezien, en in een boekje opmerkingen te maken, zoals ik ook heb gedaan. Als u een verandering ten goede opmerkt, 'zet er dan opmerkingen bij' want als u tijd van leven hebt zult u vaak nut hebben van het beschouwen van deze vroegere ervaringen. Ik heb dit al zo vaak ondervonden.

Nog eens en om hiermee te besluiten. 'De armen zenden smeebeden op'. O, wat is er op deze manier grond gewonnen. De arme, die gevoelig van alles ontdaan zijn, gaan tot de Heere, Hem dringend verzoekend en smekend. Nu werkt deze gesteldheid van de ziel nederigheid, een sterk gevoel van armoede, en een diepe overtuiging dat er alleen hulp te verkrijgen is bij de Heere. Ik heb de laatste tijd heel wat smeebeden mogen opzenden, en ik ben er zeker van dat God ooit voor ons zal zorgen als we zijn vernederd onder Zijn krachtige hand.

Mijn vrouw blijft zeer hulpbehoevend, en ik word door het vele lopen zo beproefd, dat ik zo nu en dan, nadat ik een tijdje heb gezeten, bijna in het geheel niet kan lopen. De uitwendige mens moet vergaan, en o, dat de inwendige mens mag worden vernieuwd van dag tot dag. Hier is onze rust niet, het is verontreinigd; en ons wordt gezegd op te staan en te vertrekken. Mogen we zo het einde van onze reis in zicht hebben, want alle hemelse schatten zullen we meenemen. Hoewel de fonteinen nu vaak erg laag springen, zal het toch niet altoos zo zijn. De dood zal komen, en na de dood zullen we verzadigd worden met Gods volheid. En God is liefde, want aldus luidt de belofte: 'Ik doe wandelen op den weg der gerechtigheid, in het midden van de paden des rechts; opdat Ik Mijn liefhebbers doe beërven dat bestendig is, en Ik zal hun schatkameren vervullen.' Ik zal haar niet alleen vervullen met Mijn kracht, maar 'Ik ben haar Volheid.'

Moge God u zegenen, is de bede van de uwe, in christelijke liefde,

9 maart 1823

J. RUSK